

Geiger: A száraz és nedves fa hőmérsékletének időbeli ingadozása és fajhője. (Der zeitliche Temperaturverlauf und die spezifische Wärme trockener und feuchter Hölzer.) 18/19. sz. 29—32. old.

A fának, mint kitűnő és sokoldalú nyersanyagnak a felhasználási köre napról-napra bővül. Érthető tehát, hogy a kutatás egyre több figyelmet szentel műszaki tulajdonságai vizsgálatának. A fa fajhőjéről és hőmérsékleti ingadozásairól eddig igen keveset tudtunk; a szerző kutatási eredményei tehát különös figyelmet érdemelnek.

Vogel: Hogyan kíméljük a légtömlőket. (Wie kann man Luftreifen einsparen?) 18/19. sz. 35—37. old.

A motoros járóművek kerekeinek a légtömlőit főleg a nagy menetsebesség, a tömlő egyenlőtlen légnyomása, a járómű túlságos megterhelése, az út rossz állapota teszik tönkre. A kímélet tehát csak ezeknek az okoknak a megszüntetésén alapulhat.

Ostwald: Hajtóerő-gáz. (Kraftgas.) 18/19. sz. 37—39. old.

A fagázhajtású motorok térhódítása az üzemanyag tüzetes vizsgálatát teszi szükségessé. Ezért a szerzőnek a különböző fajok szolgáltatotta gázra vonatkozó és a generátor-üzemet ismertető rövid tanulmánya is hasznosan szolgálja a gyakorlat érdekeit.

HRVATSKI ŠUMARSKI LIST. 1943. 3. sz.

Škorić: A szilfák hollandi betegsége. (Hollandska bolest brieštova.) 65—73. old.

Az összes azonos tárgyú külföldi szakmunkák felsorolása s több ábra bemutatása alapján foglalkozik a tárggyal. A betegséget Hollandiában észlelték legelőször 1919-ben s onnan terjedt el tovább kelet felé egész Európában, 1930-ban pedig már az Amerikai Egyesült Államokba is eljutott. A szerző részletesen leírja a tüneteit, a fatestben okozott pusztításait, a vész mikénti terjedését s az ellene való védekezést.

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁSOK.

Krassay Ágoston.†

A magyar államerésznek ismét nagy gyásza van.

Május hó 8-án reggel hirtelen elhunyt *Krassay Ágoston* m. kir. főerdőtanácsos, kerületi erdőrendező, a gödöllői m. kir. állami és koronauradalmi erdőigazgatóság tisztikarának általánosan ismert és nagyrabecsült tagja.

Mélységes megdöbbenéssel állunk frissen hantolt sírjánál, mert a körlelhetetlen halál életének delén — 56 éves korában — és alkotóerejének teljében ragadta el körünkől szeretett kartársunkat.

Róla valóban elmondhatjuk, hogy hivatásának lett az áldozata. Pályája kezdete óta nem ismert mást, csak legszigorúbb köteleességteljesítést, és lángoló szakszeretete még azokat is őszinte tiszteletre, elismerésre kényszerítette, akik az erdőrendezés elvi kérdéseiben nem voltak vele egy nézetben.

A Megboldogult Szepesmindszenten született 1886-ban, és a lőcsei főgimnázium, majd főiskolánk elvégzése után 1908-ban *Csáky Albin* gróf uradalmában kezdte meg pályáját.

1911-ben állami szolgálatba lépett, és a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóságon működött egészen Erdélynek a trianoni békeszerződéssel

történt elszakításáig. 1929-ben Gödöllőre került, és itt az erdőrendező-seget vezette halála napjáig.

Ennek a munkakörnek a fiataljai közül igen sokan az ő keze alól kerültek ki, és hitet tehetnek róla, hogy jó iskolába jártak. Mint pontos, rendszerető és fejelemzett ember alárendeltjeitől is kifogástalan munkát követelt, de sohasem volt megközelíthetetlen „főnök“, hanem mindig segítségre kész kartárs és melegszívű jóbarát.

Jóbarátai aggodva látták, hogy a pihenéstelen munkában felörlődik egészsége, és ismételtlen kérelték, kímélje erejét a magyar erdőgazdaság távolabbi nagy feladatainak az érdekében, mert azok megoldásához az ő évtizedes tapasztalataira és különleges gyakorlatára igen nagy szükség lett volna!

Rajongva szerette kis családját, és a szepesiek törhetetlen ragaszkodásával hitt Magyarországot feltámadásában.

Temetése május 10-én volt, sírjánál *vitész Héder István* m. kir. erdőtanácsos mondott mélyen átértett búcsúztatót.

Legyen áldott az emlékezetek!

*

Széchenyi Andor Pál gróf nagybirtokos, Egyesületünk rendes tagja április hó 13-án 79 éves korában Marcaliban meghalt.

Chrenóczy-Nagy Antal ny. m. kir. főerdőtanácsos, a régi államerdészeti kar egyik kitűnősége, életének 85. évében, hosszú és súlyos betegség után, május hó 6-án Besztercebányán elhunyt.

Németh Lőrinc erdőmérnök-hallgató, az új repülőnemzedék egyik reményteljes ígérete, gyakorlatozás közben repülőhalált halt.

Kartársainak és Sopron város közönségének fájdalmas megrendülése kísérte utolsó útjára.

Nyugodjanak békében!

SZEMÉLYI HÍREK.

A Kormányzó Úr Ófőméltósága a m. kir. honvédelmi miniszter előterjesztésére *Horráth János* m. kir. mérnök-őrnagyot, a honvéd erdőszet főnökét m. kir. mérnök-alezredessé, *de Pottère Gerard* m. kir. mérnök-főhadnagyot a királyszállási m. kir. honvéd erdőmérnöki hivatal vezetőjét pedig m. kir. mérnök-századosá nevezte ki.

*

Homoky (Heincz) János m. kir. főerdőtanácsos (Ungvár) Ungváron az Árpád Vezér 7. számú Vitézi Törzs kapitányának kezébe letette a vitézi esküt, s a Vitézi Rend tagja lett.

*

A m. kir. iparügyi miniszter a Budapesti Mérnöki Kamara választmányának, továbbá a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem tanácsának jelölései alapján *Alliquander Ödön* bányamérnök, miniszteri tanácsost, *dr. Csonka Pál* építészmérnök, műegyetemi ny. r. tanárt, *Czillinger János* erdőmérnök, ny. kir. erdőfelügyelőt, *Deníflée Sándor* vaskohómérnök, műszaki és kereskedelmi igazgatót, *dr. Lovag Fehrentheil-Gruppenberg László* mérnök, jogosított földmérőt, *Főri Fintor Zoltán* gépészmérnök és közgazdasági mérnök, máv. műszaki tanácsost, *Iványi Gyula* építészmérnök, építőmestert, *dr. Misángyi Vilmos* gépészmérnök, műegyetemi ny. r. tanárt, *Molcsány Gábor* erdőmérnök, miniszteri osztályfőnököt, *Nagy Jenő* mérnök, építőmester, építési vállalkozót, *Rósás Pál* mérnök, székesfővárosi műszaki főtanácsost, *Stromfeld Ferenc* gépészmérnök, a Magyar Vasművek és Gépgyárak Országos Egye-

sülete ügyvezető igazgatóját, *Széchy Endre* mérnök, mélyépítési vállalkozót, *Varady-Szaoo Lajos* építésmérnök, tervező és tanácsadó mérnököt, *Weissmahr Béla* vegyész mérnök, hites szabadalmi ügyvivőt, *de Chatel Vilmos* gépészmérnök, m. kir. kormányfőtanácsos, ny. műszaki igazgatót, *Ney Akos* mérnök, ny. máv. igazgató, miniszteri tanácsost, *dr. Tárczy Hornoch Antal* bányamérnök, egyetemi ny. r. tanárt, *K. Virágh Andor* építésmérnök, ny. h. államtitkárt, *dr. Vuk Mihály* vegyész mérnök, műegyetemi ny. r. tanárt az 1923:XVII t. e. 27. §-a alapján az 1943—45-ig terjedő három évi időtartamra az újjáalakított Mérnöki Tanács tagjaivá kinevezte.

Tagjai ezenkívül a Mérnöki Tanácsnak ugyancsak három évi időtartamra a M. Kir. Közigazgatási Bíróság részéről kiküldött *dr. Borsos Endre*, *dr. Biró Balázs*, *dr. Holics Béla* tanácselnökök, *dr. Eördögh Árpád* és *dr. Petrogalli Lajos* közigazgatási bírák, továbbá a M. Kir. Szabadalmi Bíróság részéről kiküldött *Póka-Pivny Aladár*, *Szabó Sándor*, *vitész Máray Ferenc*, *dr. Szmerntnik István* és *Séthy Imre* szabadalmi bírák.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter *vitész Aczél Sándor* m. kir. főerdőmérnököt Miskolcra Bercsényifalvára helyezte át és megbízta az ottani m. kir. erdőhivatal vezetésével, továbbá áthelyezte *Ladányi Béla* m. kir. főerdőmérnököt Bercsényifalváról a m. kir. erdőigazgatósághoz Besztercére és *Répassy László* m. kir. erd. üzemi segéd tisztet Esztergomból a m. kir. erdőhivatalhoz Jolsvára.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Seregély Pál* m. kir. erdőmérnököt Szombathelyről és *dr. Magyar János* m. kir. erdőmérnököt Gödöllőről Budapestre áthelyezte és szolgálatételeire a földművelésügyi minisztérium I/B. főosztályába osztotta be.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter az államerdészeti egyéb szakasz helyzet létszámába *Fejér Kálmán* (Bélapátfalva) és *Zádor Oszkár* (Szilvásvárad) képesített alerdészeket a XI. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segéd tiszttekké, *Tuba György* (Felsőbánya), *Péterváry Tivadár* (Marosvásárhely), *Sudár Imre* (Nagybánya), *Gyimesi Ede* (Marosvásárhely), *vitész Nagy István* (Taracköz), *Vincze Károly* (Turjapolená) és *Kondász Dénes* (Barlafalu) ideiglenes minőségű I. oszt. altiszt-erdőőröket, *Héder István* (Volóc), *Császár Ferenc* (Oroszlány), *Bándli Lajos* (Kazár), *Lantos Ottó* (Zsdenyova), *Peják Antal* (Monostorszeg), *Remete Lajos* (Diszel), *Zágon István* (Agostyán) és *vitész Tarlós István* (Szekszárd) képesített alerdészeket ideiglenes minőségű m. kir. erdőkezelési gyakornokká kinevezte.

A MAGYAR MÉRNÖK- ÉS ÉPÍTÉS-EGYLET KÖZGYŰLÉSE.

Testvéregyesületünk mult hó 14-én és 15-én tartott közgyűlése a magyar műszaki élet olyan jelentős megnyilvánulása volt, amelyre valóban felfigyelt az egész ország.

Régóta ismert tény, hogy a háborús gazdálkodás mindig a mérnökfeladatok nagy tömegét veti felszínre, és úgy véljük, nem járunk messze az igazságtól, ha azt állítjuk, hogy a győzelem elsősorban annak a függvénye, milyen eredménnyel tudják a hadviselő felek ezeket a feladatokat megoldani.

A mult tapasztalataiból az is világos előttünk, hogy a népek nagy ember- és anyagáldozattal járó összetűzéseit követő építőmunka nemcsak hihetetlen technikai erőfeszítést, hanem igen előrelátó gazdasági intézkedéseket is kíván a felelős tényezőktől, mert a hadigazdálkodás-

ról a békés termelésre történő áttérés a veszedelmes zökkenők olyan sokaságát teremti, amelyek egy háború pusztításait is felülmúlhatják.

Ezért kell különös dicsérettel megemlékeznünk a Magyar Mérnök-és Építész-Egyletnek arról az elhatározásáról, hogy *vitéz Péter István* miniszteri osztályfőnök kezdeményezésére és bevezetője alapján hosszabb előadássorozatban vitatta meg az *átmenetgazdálkodás* kérdéseit, és módot nyújtott a különböző mérnöki ágazatoknak, hogy elgondolásuk nyilvánosságra hozásával egy átfogó munkaterv alapjait rakhassák le.

Ezt a vitát zárta le a közgyűlés első napján *Bornemisza Géza* iparügyi miniszter magasszínvonalú előadása.

A hallgatóság örömmel és megnyugvással állapíthatta meg, hogy a *Kormányzó Úr* Öföméltósága választása valóban a legmegfelelőbb emberre esett, amikor ipari gazdálkodásunk irányítását és ezzel műszaki feladataink oroszlánrészenek a megoldását *Bornemisza Gézára* bízta.

Kitűnő rendszerező készséggel foglalta egybe az elhangzott előadások anyagát és a hivatott vezetők biztosságával mutatott rá a követendő útra. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy az átmenetgazdálkodás előkészítését és irányítását olyan központi szervezetre kell bízni, amely az összes részletkérdések ismeretében és az általános követelmények szemeltartásával a legégetőbb szükségletek kielégítését is biztosítani tudja.

Ennek az előfeltétele azonban, hogy *penzügyi téren is saját erőforrásaiból merítsen a nemzet*, és a gazdasági élet valamennyi ágának kellő összehangolásával teremtsen elő a megfelelő tőkét az újjáépítéshez.

A közgyűlés második napja a magyar mérnöktársadalom nagy ünnepe volt. Személyes megjelenésükkel tisztelték meg *Kállay Miklós* miniszterelnök, *Bornemisza Géza* iparügyi és *Bánffy Dániel báró* földművelésügyi miniszterek, *Bonczos Miklós*, *Bárczay János*, *Kádas Károly* és *Wlasits Gyula báró* államtitkárok, *Mattyasovszky László* vezérőrnagy, *Homonnay Tivadar* főpolgármester és *Morvay Endre dr.* alpolgármester. A Műegyetem tanárait, az összes műszaki testületek vezetőit ot: láttuk az Egylet zsúfolásig megtelt nagy előadótermében; egyesületüket *Térfi Béla ny.* miniszter, alelnökünk képviselte.

Bíró Zoltán, a lelépő elnök, remekbeparagott megnyitójában röviden ismertette annak a három évnek a legkiemelkedőbb eseményeit, amely alatt ő irányította hazánk legrégebb műszaki testületének az életét. Ez a munka — mindnyájan tudjuk — nemcsak gazdag volt eredményekben, hanem széles, biztos utat nyitott a továbbfejlődéshez is.

Az elnöki megnyitó után *Sándor Zoltán dr.* főtitkár számolt be a múlt évi pályadíjak és kitüntetések odaítéléséről. Az egyleti aranyérmét a Mérnöki Továbbképző Intézetnek 1942-ben először megjelent kiadványsorozata, továbbá az Országos Öntözésügyi Hivatalnak *Lampl Hugó* miniszteri osztályfőnök szerkesztésében megjelent 1941. évi — a *Kállay Miklós* elnöklése idején végzett munkáról szóló — jelentése, végül *Verő József dr.* fémkohómérnök, egyetemi rk. tanár kartársunk „Mettallográfia“ c. könyve kapta. *Dr. Abódy Előd* munkáját az Egylet ezüstérmével tüntette ki.

Az 1940/41. évi árvíz emlékére alapított érmet az Egylet *Kállay Miklós* miniszterelnöknek, *Reményi-Schneller Lajos* pénzügyminiszternek, *Bánffy Dániel báró* földművelésügyi miniszternek, *Bonczos Miklós* és *Bárczay János* államtitkároknak, mint árvízvédelmi kormánybiztosoknak, *Khuen-Héderváry Károly* grófnak, a Duna-Tisza-völgyi Armentesítő Társulat elnökének és az árvízvédelem terén érdemeket szerzett mérnököknek adományozta.

Az egyesületi élet fejlesztését jutalmazó jubileumi emlékérmét *Fabinyi Tihamér*, m. kir. titkos tanácsos, a Magyar Általános Hitelbank

vezérigazgatója, a mult évi előadássorozat kiadásának a bőkezű támogatója és *Hock István* az Egylet lelépő buzgó háznagya kapták meg.

Ezután emelkedett szólásra *Kállay Miklós* miniszterelnök, és itt mondotta el azt a beszédet, amely a mérnöki munka legszebb dicsérete volt. Szívből jött és annak a férfinak a meggyőződését fejezte ki, aki az egyik legnagyobb magyar műszaki teljesítmény során mérnökök között, mérnökökkel élt s meglátta, hogy a boldogabb jövődönnek valóban csak a megfontolt tervezés és lelkiismeretes teljesítés lehet az alapja.

Ezt az örökre emlékezetes beszédet a napilapok teljes terjedelmében közölték. Bizonyosra vesszük, hogy minden kartársunk nagy elégtétellel olvasta.

Hisszük, hogy *Kállay Miklós* kezében a régóta vajudó és sokszor fájdalmas mérnökpolitikai kérdések is eljutnak végre megnyugtató megoldásukhoz.

Sándor Zoltán dr. főtitkár komoly tárgyilagossággal összeállított jelentésében nemcsak rövid vázlatát adta krónikaszerű felsorolással az Egylet évi működésének, hanem hangsúlyozottan rámutatott azokra a feladatokra is, amelyek az érdekképviselési munka további eredményeinek az elengedhetetlen előfeltételei.

Különösen kiemelte a *kari öntudat elmélyítésének* és a céltudatos *tömörülésnek* a fontosságát. Az iskola padjaiból most kikerülő új mérnöknemzedékre nagy feladatok várnak, és ezért fontos nemzeti érdek, hogy a *közösség eszméi* valamennyi tagját lelkiük mélyéig áthassa.

Ezután kihirdette az előző napi választások nagy érdeklődéssel várt eredményét. Elnök *vitéz Becske Kálmán* fővárosi tanácsnok lett; alelnökök: *Haidegger Ernő dr.*, a Magyar Villamosművek Országos Szövetségének az igazgatója, *Tetmayer Alfréd*, a Rimamurány-Salgótárjáni Rt. műszaki igazgatója és *Móry Béla dr.*, műszaki tanácsos.

Biró Zoltán lelépő elnök meleg szavakkal adta át helyét utódának, aki magasszárnyalású székfoglalójában fogadta, hogy minden erejével tovább folytatja azt a munkát, amelyet elődei a magyar mérnök-társadalom boldogulása érdekében végeztek. A legsürgősebb tennivalókat a közelmúltban tartott előadássorozatok világosan körvonalazták. Megvalósításukhoz feltétlenül szükséges, hogy a műszaki tudást nem igénylő részletmunkák nyomasztó teherterhelésétől a mérnök megszabaduljon, és minden ténykedése a technikai gondolatokon túl elsősorban az *egyetemes nemzeti célokat* szolgálja.

A közgyűlés után a Pannónia-szállóban társasvacsora volt, amelyen a hagyományos *Hollán-serlegbeszédet* *Biró Zoltán* mondotta.

Ennek során érdekes párhuzamot vont az Egylet nagynevű alapítójának a működése elején és a most fennálló viszonyok között. Rámutatott arra a változásra, amely a nemzet vezetőrétegének az összetételében az utóbbi félszázad alatt történt, és újból hangsúlyozta, hogy a mérnökség egyik legfőbb nemzeti kötelessége a *munkásság szellemi irányításának* az átvétele.

Itt említjük még meg, hogy az Egylet *erdőmérnöki osztálya* is tisztújítást tartott.

Czillinger János ny. kir. erdőfelügyelő, az eddigi elnök, akinek a buzgósága átsegítette a fiatal szakosztályt a kezdet nehézségein, az alapszabályokban megszabott 3. év elteltével helyét a szakosztály egyhangú bizalma alapján *Molcsány Gábor* miniszteri osztályfőnöknek adta át.

Meggyőződésünk, hogy az új elnök személye nemcsak a szakosztály eredményes működésének a biztosítója lesz, hanem nagyban hozzájárul majd a taglétszám lényeges emelkedéséhez is.

ELKÉSZÜLT AZ ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR!

A szerkesztő nem csekély restelkedéssel gondol arra, hogy a december havi közgyűlésen azt ígérte: „néhány hét múlva“ már a szak-közönség rendelkezésére bocsátja az annyira várt segédkönyvet, és 5 hónap is beletelt, mire elkészültéről adhat hírt.

Nem akarjuk részletezni azokat a rajtunk kívül álló körülményeket, amelyek munkát karácsony óta is többször megakasztották, mert változatlanul az a meggyőződésünk, hogy a határidő betartása nem mehetett a minőség rovására.

A háborús nehézségek a felülvizsgálat alapján szükségessé vált javítások szedőmunkáját igen meglassították; és nagy gondot okozott az újabb 3000 kötethez szükséges vászon előteremtése is.

Két évvel ezelőtt ugyanis még egy kötettel számoltunk, de mert a közel 1400 oldalra bővült terjedelem túlságosan vastag kötetet adott volna, szak társaink egybehangzó kérelmére két részre osztottuk az anyagot: *gazdasági és műszaki kötetre*.

Tiszta lenből készült, tartós vásznat azonban a gyárakból már nem tudtunk kapni, úgyszólván méterenkint kellett a szükséges mennyiséget felkutatni a kisebb könyvkötőknl.

Most már ez az akadály is elhárult, és további 2—3 hét múltán sor kerülhet a postai szétküldésre is.

A Zsebnaptár példányonkinti árát, sajnos, még nem közölhetjük, mert a nyomda még nem tudta összeállítani a meglehetősen bonyolult számlát. De előre jelezzük, hogy a 3 évvel ezelőtt tervbevevett 10.— pengővel szemben — mivel a terjedelem a kétszeresére bővült, a papírárak és munkabérek időközben többször emelkedtek, és az újabban beszerzett vászon ára négyszerese a réginek — kb. 26—30 pengő vételárat kell a kétkötetes munkáért kérnünk.

A végső szót természetesen igazgató-választmányunk fogja legközelebbi ülése alkalmával kimondani.

„SZÍNESFILMMEL VADMADARAK UTÁN...!”

A Magyarországi Kárpát Egyesület 70 éves fennállása alkalmából rendezett és rendkívüli érdeklődéssel fogadott ünnepélyes előadását az Egyesület felkérésére *Homoki Nagy István dr.* 1943 május hó 24-én este, pontosan 1/27 órai kezdettel a Pesti Vigadó nagytermében megismétli és újból bemutatja a fenti című állófilmet.

A korszerű természetfényképezés ismert képviselője közel félezer „Agfacolor“ színesképes újszerű anyagot hoz elénk: pirossapkás balkáni harkályok kúsznak a kőrísfán, bólogat a lila szarkaláb, erdei aprómadarak csodálatos élete tárul; látjuk az újszülött szarkák piros bőrét, a nászruhás gyík zománcos fejét, temetőárokban zölden világít a szentjánosbogár, pelyhes bibicék néznek a fotolencsébe, vöröstorkú kakuk tátong, nádrigók szembogarán csillog a hajnal, jéghideg szemével mered a vizosíkló, ősz érez a pongyolapitypang és a sűrűben „nádimanók“ dudolnak...

A költői novellák és az egyedülálló képanyag különös élményt nyújt a közönségnek.

Számozott jegyek (1.50, 2 és 3 P) elővétele az Egyesületben, (V., Alkotmány-u. 6. sz., földszint) és *Samodai* fotóüzletében (VII., Erzsébet-körút 2.) és az előadás napján a Vigadó pénztáránál délután fél 5 órától kaphatók. Távbeszélő: 42-33-28.

Az előadás tiszta jövedelme természetvédelmi célokat szolgál.

A „BÁSTYÁNK“ KÉRELME.

Kedves Firmáink! A Bánya-, Kohó- és Erdőmérnökhallgatók Ifj. Körének havi folyóirata, a „Bástyánk“, már harmadik éve teljesíti hivatását minden jelentősebb külső támogatás nélkül.

A selmeci bajtársias szellem ápolása érdekében lapunkat minden firmánknak elküldtük. A hosszabb időn át (1/2—1—1½ éven át) küldött lap elfogadása megrendelést jelent, ez pedig előfizetési kötelezettséggel jár. Sajnos, ennek firmáink jelentős része nem tett eleget.

Ahhoz, hogy lapunk hivatásának továbbra is minden tekintetben megfeleljen s hűséggel állja a vártát itt Sopronban, szükséges, hogy az előfizetési díjat minden megrendelőnk beküldje. Ezért tisztelettel felkérjük azokat a firmáinkat, akiknek előfizetési hátralékuk van, hogy azt mielőbb kiegyenlíteni szíveskedjenek. Nem akarunk hivatalos felszólítással élni, mert bízunk abban, hogy firmáink megértenek bennünket és segítségünkre sietnek.

Kérésünk teljesítéséért előre is köszönetet mondunk.

Jó szerencsét!

Sali Emil s. k.
elnök.

Üdv az erdészeknek!

vitéz Sebők László s. k.
főszerkesztő.

Az „Erdészeti Lapok“ 1943. évi V. füzetének a HIRDETÉSEI.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 60 fillér. A legkisebb hirdetés ára 5 P. A támpéldány ára drbonkint 2 P.

FAELADÁSI HIRDETMÉNY.

A Dombó község (Máramaros vm.) tulajdonához tartozó községi iskolaalap 1943. évi május hó 25-én délelőtt 10 órakor Dombón, a községházán zárt írásbeli ajánlatok benyújtásával megtartandó nyilvános árverésen eladja az iskolaalap tulajdonához tartozó és Tarackraszna község határában fekvő erdőbirtokán rendkívüli fahasználatra tarvágással kijelölt mintegy 65.— kat. hold területen lévő, tövön álló bükk- és jegenyefenyő szer- és tűzifát.

Az állomány leírása: bükk 1.0, elszórtan jegenyefenyő, 140 éves, 0.7 zárlatú, V. termőhelyi osztály.

A bánatpénz: 20.000.— P, azaz Húszezer pengő.

Az árverésen az ajánlattévk, az írásbeli ajánlataikhoz az 504.276-I-B-1/1941. F. M. számú rendeletben és a m. kir. közellátá ü-yi miniszter 63.200/1942. számú rendeletének 16. §-ában foglalt kellek:iket csatolni kötelesek. Ha ezt elmulasztják, ajánlatukat figyelembe nem vesszük, és úgy tekintjük, mintha azt meg sem tették volna.

Az árverési feltételek megtekinthetők a m. kir. erdőfelügyelőség, Huszton és a községi főjegyzői irodában Dombón.

Dombón, 1943. évi május hó 5-én.

Balabán s. k.,
községi bíró.

(605. sz.)

Fedorkó s. k.,
községi főjegyző